

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שישי כ"ז באלול תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

נזיר - כ'

1. שנינו - מעשה בהילני המלכה שהלך בנה למלחמה, ואמרה אם יבוא בני מן המלחמה בשלום אהא נזירה שבע שנים, ובא בנה מן המלחמה והיתה נזירה שבע שנים, ובסוף שבע שנים עלתה לארץ. מה הורוה בית הלל?
הורוה ב"ה שתהא נזירה עוד שבע שנים אחרות, ובסוף שבע שנים נטמאת, ונמצאת נזירה 21 שנה.
אמר רבי יהודה: לא היתה נזירה אלא ארבע עשרה שנה.
2. נסתפקו האם ר' יהודה הלך בשיטת בית שמאי והמעשה היא שנטמאת, או שהלך בשיטת בית הלל וסבר שלא נטמאת. מנין מוכח שהלך כבית הלל?
א. אם היה סובר כבית שמאי, היה צריך לומר 'ארבע עשרה שנה ושלושים יום'.
ב. שנינו בברייתא: רבי יהודה אומר משום ר' אליעזר, 'זאת תורת הנזיר', התורה אמרה: כאשר נטמא ביום מלאת, לא יסתור את כל נזירותו, אלא תן לו תורת נזיר. ואם ר' יהודה היה סובר כב"ש, היתה צריכה להיות בארץ נזירה 30 יום, ומשנטמאת ביום מלאת עוד 30 יום אבל לא 7 שנים.
3. במה נחלקו בית שמאי ובית הלל בענין הכחשת עדים בכמות הנזירות?
א. תנא דמשנתנו - נחלקו במקרה שכת אחת מעידה שנזר שתי נזירויות וכת אחת אומרת שנזר חמש.
לבית שמאי - נחלקה העדות, מכחישים זה את זה ואין כאן נזירות, לבית הלל - יש בכלל חמש שנים שיהא נזיר שנים שאינם מכחישים בזה.
ב. רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא - בשתי כיתי עדים לכו"ע יש בכלל חמש שנים.
ונחלקו - בכת אחת, אחד אומר שנים ואחד אומר חמש. לב"ש: נחלקה עדותן, לב"ה: יש בכלל חמש שנים.
4. באיזה אופן אמר רב שמודים בית הלל שעדותן בטלה?
במונה - כשמפרט כל אחד את הנזירויות נחשב שמכחישים זה את זה.
והקשה רב חמא על רב - הרי אין כוונת רב כשאחד אומר חמש ולא שנים ואחד אומר שנים ולא חמש, כיון שבזה מכחישים במפורש, אלא כשאחד אומר אחת ושנים ואחד אומר שלש ארבע חמש, אף לב"ה נחשב הכחשה,
וקשה - שמה שהעד השני לא אומר אחד ושנים אין כוונתו להכחיש את הראשון, אלא כיון שהראשון הזכיר אותם די לו להתחיל משלש. וכן במערבא פסקו: אין הכחשה במונה.
5. משנה - אלו הוראות בדבר התפסת נזירות באחר שנינו?
א. מי שאמר הריני נזיר, ושמע חבירו ואמר ואני, ושמע נוסף ואמר ואני - כולם נזירים,
הותר הראשון - הותרו כולן כיון שהחכם עוקר מלמפרע, ויוצא שהם לא התפיסו בנזיר. הותר האחרון - האחרון מותר וכולם אסורין.
ב. אמר הריני נזיר, ושמע חבירו ואמר פי כפיו ושערי כשערו - הרי זה נזיר.
ג. הריני נזיר, ושמעה אשתו ואמרה ואני - יכול להפר את שלה, ושלו נשאר קיים.
ד. הריני נזירה, ושמע בעלה ואמר ואני - אינו יכול להפר, כיון שאם יפר לה יתבטל שלו ואין אדם מתיר נדרי עצמו.
ה. הריני נזיר ואת ואמרה אמן - מיפר את שלה ושלו קיים. הריני נזירה ואתה, ואמר אמן - אינו יכול להפר.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)